

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Пловдив, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ, в публично заседание на четИ.десети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Г. К.ова

при участието на секретаря Цветелина П. Бакалова
като разгледа докладваното от Галя Г. К.ова Търговско дело №
20215300900949 по описа за 2021 година

Предявени са искове по чл.422 във вр. с чл.124 ал.1 от ГПК във вр. с чл.432 ТЗ, чл.60 ал.2 ЗКИ, чл.92 ЗЗД, чл.86 ЗЗД.

Ищецът „БАНКА ДСК“ АД ЕИК 121830616 гр.София иска признаване за установено спрямо А. Й. П. ЕГН ***** от гр.****, че дължи по Договор за кредит за текущо потребление от 31.01.2020г. плащане на 25 761.95лв. главница, 1370.93лв. договорна лихва за периода 27.06.2020г. – 18.01.2021г., 21.47лв. обезщетение за забава за периода 19.01.2021г. – 21.01.2021г., 53.51лв. неустойка за периода 27.03.2020г. – 18.01.2021г., 120лв. разходи по изискуемост на кредита, ведно със законна лихва от сезиране на заповедния съд на 22.01.2021г. до изплащане на сумата, за които ищецът е снабден със Заповед за изпълнение № 260175 от 08.02.2011г. по ч.гр.д. № 134/2021 на РС - ****.

Евентуално се иска осъждане на ответника да плати по Договор за кредит за текущо потребление от 31.01.2020г. сумите от : 25 761.95лв. главница, 1370.93лв. договорна лихва за периода 27.06.2020г. – 18.01.2021г., 21.47лв. обезщетение за забава за периода 19.01.2021г. – 21.01.2021г., 53.51лв. неустойка за периода 27.03.2020г. – 18.01.2021г., 120лв. разходи по изискуемост на кредита, ведно със законна лихва върху главницата от сезиране на съда на 22.01.2022г. до погасяването й.

Претендира разносните в настоящото и в заповедното производство.

Твърди, че страните сключват Договор за кредит за текущо потребление на 31.01.2020г., по който ищецът предоставя 26 348лв. в заем за рефинансиране срещу задължение да се върнат за 120 месеца. Погасяването е на месечни вноски по погасителен план с падеж 27 – мо число на месеца. Уговорената възнаградителна лихва е променлива. Към датата на сключване на договора е 8.590% годишно. Годишният процент на разходите по кредита е

8.94% и се променя по Общите условия.

Има непогасяване на 7 месечни вноски по погасителния план с настъпил падеж в периода от 27.06.2020г. до 27.12.2020г. включително. Поради това банката е обявила кредита за предсрочно изискуем, за което е отправила изявление до ответника, връчено на 14.10.2020г. В резултат общото задължение е 27 327.89лв.

Изрично се позовава, евентуално при недоказано редовно връчване на изявлението извънсъдебно, на предсрочна изискуемост, настъпила в резултат на връчване на исковата молба, поради което иска присъждане на всички изискуеми и дължими суми по договора в резултат на така настъпилата в хода на делото предсрочна изискуемост. Евентуално, при недоказана предсрочна изискуемост с връчване на исковата молба, се иска уважаване на претенцията по чл.422 от ГПК за установяване на дължими суми *до размера* на изискуемите по договора вноски към ход на делото по същество.

Евентуално, при отхвърляне на установителните иски, се иска осъждане на ответника да плати дължимите суми поради допуснатата забава над 90 дни в погасяване на кредита и обявяване на вземането за предсрочно изискуемо с исковата молба.

Поддържа, че със сумата от 26 348лв. са рефинансирани договори за кредит, които са индивидуализирани в исковата молба – ****, **** и ****, което се потвърждава от разплащателната и заемната сметка на рефинансираните кредити. Липсва нормативно изискване в заявлението по чл.417 от ГПК да се посочи целта на кредита. Уведомлението за предсрочна изискуемост е връчено на адреса на длъжника гр.****, **** на 14.10.2020г. на домашно лице по смисъла на чл.46 ал.2 от ГПК, което живее с него в едно домакинство. Самоличността на лицето се установява по документ за самоличност, който не съдържа данни за родствена връзка, а такива се събират от намереното на адреса лице. Н.О.М., намерена на адреса, саморъчно е изписала качеството си **** и задължението да предаде документа на ответника. Поради защита на личните данни връчителят не може да извърши справка за обстоятелствата, изнесени от намереното на адреса лице. ЧСИ възлага на своите служители връчване на книжата, а не ищеца. Поддържа искането си при констатирано нередовно връчване, обявяването на предсрочната изискуемост да се счита настъпила в хода на делото с връчване на исковата молба.

Уточнява, че разликата в периода, за която се претендира договорна лихва по заявлението по чл.417 от ГПК и в исковата молба /27.04.2020г. по заявлението и 27.06.2020г. по ИМ/, се дължи на извършено междувременно плащане като с постъпилите суми са погА. вноски на 02.12.2020г. и 21.01.2021г. Изцяло са погА.и вноски за главница и лихва до май 2020г., вноската за юни 2020г. е погА.а частично.

Ответникът не признава исковете. Не признава усвояване на кредита. Не признава рефинансиране от банката. Твърдения по рефинансиране от ищеца и погасяване на други кредити не се съдържат в заявлението по чл.417 от ГПК. Възражава, че има нередовно връчване на 14.10.2020г. на изявлението на банката за обявяване на вземането за предсрочно изискуемо, защото няма **** Н.О.М. и юрисконсулт от кантората на ЧСИ А. не е връчител. Не признава настъпване на предсрочна изискуемост на 19.01.2021г. според счетоводните книги на ищеца. Твърди нередовно връчване на исковата молба

и поради това с нея не може също да настъпи предсрочна изискуемост. Ищецът твърди различен брой неплатени вноски и различна дата на предсрочна изискуемост в представените извлечения от счетоводни книги като между тях има противоречие. Поддържа възраженията си за нередовно връчване и нередовни по съдържание извлечения от счетоводните книги на ищеца.

Ангажира доказателства, претендира разноски.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид въведените от страните доводи и възражения, приема за установено следното:

На 31.01.2020г. страните подписват Договор за кредит за текущо потребление, по който ищецът в качеството на банка и кредитор се задължава да предостави на ответника като кредитополучател сумата от 26 348лв. за рефинансиране на ****, **** и ****, със срок на издължаване 120 месеца, считано от датата на усвояване, с падеж 27 – мо число на месеца, при променлив лихвен процент, който към датата на сключване на договора е 8.590%. Уговорен е годишен процент на разходите 8.94 %.

В чл.7 и чл.8 на договора са описани елементите, които сформират договорната лихва, и начина на промяна.

С чл.20 е прието част от съдържанието на договора да бъдат общите условия на банката и тарифата ѝ за лихви, такси и комисионни.

Към договора страните са подписали погасителен план, по който от 27.02.2020г. се дължат 120 месечни вноски, всяка от 327.95лв., включваща суми за погасяване на лихва и главница, с падеж 27 – мо число на месеца, при лихва 8.5900%. Подписани са ѝ представените от ищеца Общи условия към договора за текущо потребление, според чл.18.1 от които при забава в плащане на месечната вноска върху частта от нея, представляваща главница, се начислява договорната лихва с надбавка от 10 % за забава. Съгласно чл.18.2, при допусната забава в плащане на главница и/или лихва над 90 дни, целият непогА. остатък от главницата става предсрочно изискуем като при изискване на закона за това кредиторът уведомява длъжника, след което настъпват последиците. Правото на кредитора да обяви кредита за предсрочно изискуем е дадено и при условията на чл.19.1 от ОУ, едно от които е когато има неплащане в срок на което и да е задължение за лихва и/или главница. С чл.18.3 е уговорено, че върху неплатената главница от датата на изискуемост или от обявяване на предсрочна изискуемост се дължи законна лихва по чл.86 ЗЗД до изплащане на дълга.

На 16.09.2020г. ищецът е изготвил покана – уведомление до ответника за това, че поради забава в погасяване на задълженията по договора от 31.01.2020г. и на основание предвидените в него условия, банката обявява кредита за предсрочно изискуем като от датата на получаване на писмото цялата непогА.а главница се дължи и върху нея се начислява законна лихва. Поканата е връчена чрез ЧСИ А. А. с рег. № 826 КЧСИ на 14.10.2020г. от И.Р. в качеството на юрисконсулт в кантората на ЧСИ, на Н.О.М. при саморъчно изписване на датата и името от получателя и отбелязване „**** ще предам“, както и поставен подпис от този получател.

Съгласно получения отговор с книжа от ЧСИ А. А. с рег. № 826 КЧСИ, въз основа Заповед от 01.06.2020г. на ЧСИ А. А. с рег. № 826 КЧСИ, е

разпоредено на всеки един юрисконсулт от кантората му, назначен на трудов договор, при възникнала необходимост, да връчва всички видове призовки, уведомления, заповрни съобщения и други книжа във връзка и по повод основаната дейност на кантората, както на взыскатели, така и на длъжници, във и извън кантората, в рамките на работното време или извън него, в зависимост от спешността на всеки конкретен случай. Заповедта е връчена на юрисконсулт И.Р. срещу подпис на 01.06.2020г.

Според представения протокол на ЧСИ А. А. с рег. № 826 КЧСИ по повод връчване на книжа по преписка № 263/2020г. с вх. № 4169/16.09.2020г. /писмото на ищеца до ответника/ на А. Й. П. на адрес гр.****, ****, е извършено първо посещение на 25.09.2020г., ден петък, от 11.30 часа, от С.И. ПЧСИ и юр. И.Р. като адресът представлява къща, адресатът не е открит, нито лице, живеещо на адреса, съгласно да получи книжата, входната врата е метална, заключена, без пощенска кутия; залепено е известие с посочени данни за връзка с кантората. Второто посещение е на 14.10.2020г., сряда, от 13.00 часа от юр. И.Р., при което е открита жена, представила се като Н.О.М., живуща в имота, родственица на А. П. – **** или ****, не може да обясни, която е съгласна и получила книжата със задължение да ги предаде на А. П. като се прибере. Отбелязано е връчване на книжата по чл.46 ал.2 от ГПК.

По повод спора за редовността на връчването ответникът е представил Удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца с изх. № 20 – 00 – 3523/2021г. от 26.06.2021г. на Община ****, според което ответникът А. П. има **** Т.А.П., **** С. П. с ЕГН *****, **** К. с ЕГН **** и **** К. П. с ЕГН ****.

При тези данни съдът приема, че връчването на изявлението на банката на ответника от ЧСИ А. А. с рег. № 826 КЧСИ е редовно по смисъла на чл.46 ал.1 от ГПК при спазване на чл.46 ал.2 от ГПК. Според нормата, когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата. Лицето, чрез което става връчването, се подписва в разписката със задължение да предаде призовката на адресата. Не може да се връчва на лица, които участват по делото като насрещна страна на адресата.

Законовата възможност е, когато адресатът не бъде намерен лично на адреса, книжата да се връчат на друго лице, съгласно да ги приеме, като изискването е това да бъде пълнолетен от домашните му или който живее на адреса /в случая за физическо лице/. Видно от поканата – уведомление и от изготвения протокол за извършени посещения и връчванията е, че на 14.10.2020г. на адреса не е открит ответника, но е намерена жена, която се е представила за родственица и лице от домашните му – **** или ****, и се е съгласила да получи книжата и да ги предаде на ответника. Основателно е становището на ищеца, че традиционно в страната на **** се казва „****“. Вярно е, че лице с имената Н.О.М. не фигурира като **** на ответника в представеното удостоверение за семейно положение, но видно пак от там е, че ответникът има пълнолетен ****. Изявлението на получателя на книжата Н.О.М. като родственица и лице от домашните, живеещо на адреса, не се опровергава от други данни по делото, поради което връчване на такова лице е законово допустимо по правилото на чл.46 ал.2 от ГПК и съдът приема, че изявлението на ищеца от 16.09.2020г. е връчено редовно на ответника от ЧСИ

по реда на чл.46 ал.2 от ГПК и следователно волеизявлението на банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем е достигнало до длъжника.

От изслушаното заключение по ССЧЕ на в.л. И. С., изготвено компетентно и безпристрастно, след запознаване с материалите по делото и тези при банката, неоспорено, което съдът кредита, се доказва, че на 31.01.2020г. сумата общо от 26 348лв. е усвоена по кредита чрез погашения по други кредитни правоотношения: 18 343.50 главница и 157.82лв. лихва по К****; 6 569.23лв. главница и 207.93лв. лихва по ****; 1 069.52лв. задължения по кредитна карта ****.

Постъпилите по кредита суми за погасяване на месечните вноски са общо 1 382.93лв. както следва: 327.95лв. на 27.02.2020г.; 4.98лв. на 27.03.2020г.; по 350лв. на 15.10.2020г., на 02.12.2020г. и на 21.01.2021г. Плащането на 15.10.2020г., ден след връчване на изявлението на банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, потвърждава извода за редовно връчено уведомление, достигнало до длъжника.

След 21.01.2021г. не са извършени други погашения.

Към 19.01.2021г. ищецът е осчетоводил кредита като предсрочно изискуем. Към този момент размерът на дълга е: 25 761.95лв. главница; 1 370.88лв. договорна лихва за периода 27.06.2020г. – 18.01.2021г.; 53.51лв. неустойка за забава за периода 15.05.2020г. – 18.01.2021г.; 21.55лв. обезщетение за забава в размер на законната лихва от 19.01.2021г. до 22.01.2022г.; 120лв. такса предсрочна изискуемост.

При изчисляване размера на дълга, видно от таблицата от заключението на вещото лице на стр.3 от него е, че банката е прилагала уговорения лихвен процент от 8.59 % до 27.05.2020г. включително, след това лихвеният процент е намален на 8.57 % до 27.12.2021г. и за последните два периода е 8.55 %. Т.е. банката не е завишила уговорения лихвен процент, предвиден като променлив, а го е намалила, поради което няма правно основание за служебно констатиране на нищожност на клаузи от договора съобразно ЗЗП.

Обясненията в съдебно заседание на в.л. С. са, че уговореният и подписан погасителен план предвижда начисляване на договорната лихва според общите условия на банката при редовно погасяване на кредита.

На 26.01.2021г. ищецът е подал заявление по чл.417 от ГПК пред РС – **** за процесните суми, което е уважено чрез издаване заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист.

При тези данни основният иск е доказан по основание и частично по размер и ще се уважи до доказаната част, поради което не подлежат на разглеждане евентуалните претенции.

Страните са сключили писмен договор за кредит по смисъла на чл.430 от ТЗ, който е вид договор за заем по чл.240 ЗЗД. Уговорената сума е предоставена от банката и е използвана за това, за което е отпусната според писмените клаузи на договора, съгласно чл.430 ал.3 ТЗ – за погасяване на други кредитни задължения.

Погасяването на кредита е на равни месечни анюитетни вноски с подписан погасителен план и общи условия към договора. Ответникът не е спазил тези уговорки. Извършил е само едно плащане на падеж – на 27.02.2020г., след което е преустановил плащане на кредита, а след

обявяването му за предсрочно изискуем доброволно е платил 1 050лв. общо.

Към 16.09.2020г. има неплатени месечни вноски с падеж март 2020г. /частично/, и април, май, юни, юли и август 2020г. изцяло. На тази дата банката е упражнила изрично уговореното право по чл.18.2 от общите условия и по чл.60 ал.2 ЗКИ да обяви вземането си за предсрочно изискуемо поради неплащане на падеж със забава повече от 90 дни на шест месечни вноски. Упражненото право е при доказано наличие на фактически състав за това – има пълно неизпълнение на тези вноски. Изявлението на банката е достигнало до знанието на длъжника чрез връчената от ЧСИ покана – уведомление на 14.10.2020г. и от този момент е настъпила предсрочна изискуемост на всички вземания по договора – както на главницата, така и на забавените и неплатени на падеж вноски за лихва, така и на обезщетенията за забава.

Направените след 14.10.2020г. плащания от длъжника на три вноски от по 350лв. не могат едностранно да видоизменят правоотношението между страните като го преобразуват отново в дълг с анюитетни вноски по погасителен план с първоначално уговорения падеж, след като за това между страните не е било постигнато изрично писмено съгласие и банката продължава да поддържа и твърди предсрочност на вземанията.

След като на 14.10.2020г. изявлението на банката достига до длъжника, то от тази дата настъпва предсрочна изискуемост и до тази дата следва банката да начислява договорна лихва и неустойка за забава като след това върху главницата се дължи лихвата по чл.86 от ЗЗД, съгласно чл.18.3 от общите условия и т.2 на ТР № № 3 от 27.03.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 3-2017 г., ОСГТК, докладвано от съдиите Тотка Калчева и Емил Томов . Становището на ищеца, че на по – късен момент е осчетоводена предсрочната изискуемост – на 19.01.2021г., и за това до тази дата начислява договорна лихва, е юридически неиздържано поради липса на основание. Счетоводните операции са последващи правното основание действия, а не ги създават. Ето защо от сумата 1 370.88лв. следва да се извади начислената договорна лихва след 15.10.2020г. до 19.01.2021г., взета от таблицата на в.л. С. на стр.3 от заключението в общ размер на 581,15лв., при което се получава дължимата договорна лихва от 789,73лв. На това основание неустойката за забава, наречена санкционна лихва, също следва да бъде начислявана до 14.10.2020г. като след тази дата до 18.01.2021г. не се дължи поради начисляване на законна лихва по чл.18.3 от ОУ и т.2 на ТР № 3/2019г. Или не се дължи сумата от 26.49лв. за периода след 15.10.2020г. до 18.01.2021г. като дължимата неустойка за забава от 14.05.2020г. до 14.10.2020г. е 27.02лв.

Възраженията на ответника са неоснователни. Ползване на отпуснатия заем за рефинансиране на други стари задължения е уговорено изрично писмено в договора и изпълнението му от банката се доказва от ССчЕ. Посочване на целта на заемните средства не е част от съдържанието на заявлението по чл.417 от ГПК.

Редовно връчване на изявлението на банката до ответника се доказва от представения от ЧСИ протокол и съдържанието на връчения документ. С представената от ЧСИ заповед за възлагане на юрисконсултите от кантората да връчват и книжа при необходимост се доказва правото на конкретния връчител да оформи документа по връчване.

Вярно е, че предсрочна изискуемост не е настъпила на 19.01.2021г. и

отразяването на тази дата от банката в търговските й книги е без основание. Предсрочната изискуемост е настъпила на 14.10.2020г.

По делото се доказва обективно неплащане на седем месечни анюитетни вноски към 16.09.2020г. В поканата – уведомление броят неплатени вноски не е посочен, но това не опорочава волеизявлението. Посочените в заявлението по чл.417 от ГПК неплатени вноски като брой са верни – седем са, но не са коректно изброени, което, с оглед заключението по ССчЕ, е без правни последици.

В искивия процес твърденията на кредитора подлежат на главно и пълно доказване с всички средства и преценката за основателност на иска не се извършва само върху извлеченията от счетоводните документи, както това се прави в заповедното производство. Тук се изслуша ССчЕ и на тази база и писмените документи се извлече основателност на претенцията, поради което доводите и възраженията на ответника срещу съдържанието на счетоводните справки, представени в заповедното производство, не могат да обосноват противен извод. Възраженията са и неоснователни. Ищецът представи за констатация в оригинал в първо заседание пълномощното в полза на служителя, изготвил счетоводната справка. Релевантните за процеса данни се събраха от ССчЕ.

При този изход на делото на ищеца се дължат доказани разноси от 1997.75лв., представляващи 97.78 % от всички разходи: по 549,56лв. ДТ пред заповедния и исков съд, 50лв. юрисконсултско възнаграждение пред заповедния съд, 100лв. юрисконсултско възнаграждение пред искивия съд и 800лв. депозит за вещо лице, а на ответника 44.96лв., представляващи 2.22 % от 2 025лв. – 1 500лв. платената част уговорено възнаграждение за един адвокат за искивия процес и 525лв. разходи пред ПОС по възражението по чл.423 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 във вр. с чл.124 ал.1 от ГПК, че А. Й. П. ЕГН ***** от гр.****, **** със съдебен адрес ****, чрез адв. Н. П. П., дължи на „БАНКА ДСК“ АД ЕИК 121830616 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Московска“ № 19, и съдебен адрес ****, чрез юр. Н. П., по Договор за кредит за текущо потребление от 31.01.2020г. плащане на 25 761.95лв. главница, 789,73лв. договорна лихва за периода 27.06.2020г. – 14.10.2020г., 21.47лв. обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 19.01.2021г. – 21.01.2021г., 27,02лв. неустойка за периода 27.03.2020г. – 14.10.2022г., 120лв. разходи по изискуемост на кредита, ведно със законна лихва от сезиране на заповедния съд на 22.01.2021г. до изплащане на сумата, за които ищецът е снабден със Заповед за изпълнение № 260175 от 08.02.2011г. по ч.гр.д. № 134/2021 на РС – ****, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите за договорна лихва за разликата над уважения размер от 789.73лв. до предявения от 1 370.93лв. за периода 15.10.2020г. – 18.01.2021г. и за неустойка за забава за разликата над уважения размер от 27.02лв. до предявения от 53.51лв. за периода от 15.10.2020г. до 18.01.2021г.

ОСЪЖДА А. Й. П. ЕГН ***** от гр.****, **** със съдебен адрес ****, чрез адв. Н. П. П., да плати на „БАНКА ДСК“ АД ЕИК 121830616 със

седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Московска“ № 19, и съдебен адрес ****, чрез юр. Н. П., разноси по производството общо от 1997.75лв. за уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „БАНКА ДСК“ АД ЕИК 121830616 със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Московска“ № 19, и съдебен адрес ****, чрез юр. Н. П., да плати на А. Й. П. ЕГН ***** от гр.****, **** със съдебен адрес ****, чрез адв. Н. П. П., разноси по производството общо от 44.96лв. за отхвърлената част от исковете.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр.Пловдив с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____